

Hvis de skulde sige det, skal jeg for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, og det, tror jeg, vil være en meget let Sag, for at slaa fast, at Regering og Landsting i saa Henseende maa have det hele og fulde Ansvar for, at Sagen er strandet.

Formanden: Det ærede Medlem fremsatte flere personlige Bemærkninger, som det ærede Medlem selv erkendte ikke hørte med til Sagen. Jeg vilde meget ønske, at disse ikke blive forfulgte af andre ærede Talere. Forhandlingen har allerede faaet et saadant Omfang, at der er særlig Grund til at indskrænke sig til selve Sagen og ikke fremkomme med uvedkommende Bemærkninger.

Bojsen: Jeg har begæret Ordet nærmest for over for den ærede Ordfører at gøre nogle Bemærkninger, som dog ikke skulle være ret mange. Og jeg skal heller ikke undlade at henvende et lille Ord til det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem for Køge (Alberti). Jeg tilstaar, at det Foredrag, som det første af de to sidstnævnte ærede Medlemmer holdt i Gaar, har gjort mig ondt paa Grund af den Tone, som det ærede Medlem deri anslog. Det er jo saa, at vi ellers glæde os ved den rolige og saglige Forhandling, hvori det ærede Medlem har sin Styrke. Kommer han uden for den, synes jeg ikke, han er nær saa stærk. Med Hensyn til Tonen vide vi alle, at selv god Musik kan forstyrres, naar der deri indblandes en skrattende Lyd. Det er det, som jeg synes har forstyrret det ærede Medlem i hele hans Argumentation. Jeg erindrer, at det ærede Medlem en Gang har kaldt mig en Musikanter. Det ærede Medlem fjøede til med en Undskyldning, at jeg gjorde det saa godt, jeg kunde. Jeg ved ikke, om jeg den Gang opfattede det som en Kompliment, men jeg burde have gjort det, thi jeg anser det virkelig for en Kompliment, at man gør, hvad man kan. Jeg kan desværre ikke nu returnere dette til det ærede Medlem, thi det ærede Medlem gjorde det ikke saa godt, som han kan. Og jeg siger ham det udtrykkelig, fordi jeg sætter Pris paa, at det ærede Medlem gør det saa godt han kan.

Det ærede Medlems hele Foredrag var for øvrigt et efter min Mening ganske umotiveret og voldsomt Overfald paa den Gruppe, hvortil jeg hører. Jeg siger ganske umotiveret. Thi det ærede Medlem fremstillede sig og sit Parti, som om det var disse uskyldige Mennesker, der nu bleve angrebne

fra alle mulige Sider, skønt de ikke havde noget paa deres Samvittighed. De vare saa uskyldige som Lam. Mens derimod vi! — hvad var Meningen med denne frygtelige Manøvre, som vi fra vor Side foretog! Hvor kan det ærede Medlem dog tale saaledes? Den Manøvre, der her sættes i Scene, kommer dog virkelig fra det ærede Medlems og hans Partis Side. Derom kan der vel fornuftigvis ikke være delte Meninger. Vi holde simpelthen paa den Stilling, der har været indtaget fra Folketingets Side i 3—4 Aar, og som det ærede Medlem og hele Tinget har deltaget i. Det er den samme Taktik, vi kræve fortsat, men det er det ærede Medlem og hans Parti, der ikke have villet fortsætte, og som have grebet til den „Manøvre“, som det ærede Medlem betegnede det. Det er for saa vidt ikke mine Ord. Men ikke desto mindre giver han os Skylden derfor. Jeg kan ikke nægte, at jeg derved mindes Historien om Ulven og Lammet. Det er jo en Historie, vi allesammen kende, og som finder fuldstændig Anvendelse i dette Tilfælde. Jeg gør altsaa den Bemærkning til det ærede Medlem, og det vil jeg for øvrigt gøre i fuldt Alvor, at jeg vilde ønske, det ærede Medlem ikke indslug den Tone, som han her begyndte med, thi skal det være Indledningen til den kommende Tid, saa vide vi ogsaa nok, hvad der følger efter.

Jeg vil ogsaa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Køge (Alberti), ikke for at komme ind paa hans mange Morsomheder, der vare mere eller mindre gode. Jeg har for Resten fra hans Side hørt dem morsommere før, og Blomsten af Buketten, hans Bemærkning om, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) var fra Æbeltoft, har jeg ikke kunnet gribe og skal derfor lade den ligge. Jeg vil kun gøre en rent saglig Bemærkning til det ærede Medlem, og det er denne, at forrige Gang, jeg havde Ordet, udtrykte jeg mig paa den Maade, at Folketinget ikke var modent, ikke tilstrækkelig instrueret til at stemme over det Forslag, som er blevet lagt frem for os, og at der var forskellige Oplysninger, som maatte kræves, inden man kunde afgøre Spørgsmaalet om Kompensationens Omfang og Art. Man vil indrømme mig, at det er et Spørgsmaal, som endnu til dette Øjeblik slet ikke har været diskuteret. Jeg har ikke været Medlem af Toldudvalget, men jeg antager dog, at det ikke har været Genstand for nogen Drøftelse i Udvalget, og det af den naturlige Grund, at Grundlaget for denne Kompensation,